

פרשת השבוע על פי הנטיבות שלום

תצוה

שמון זית זך כתית למאור

טאג ראג'ו קיבען, דר' גאנס אואיא, גג אונז'וים

3

יזהו לך עוד המשמש לאור יומט והיה לך לה לאור עולם. וזה גם ענן אור המנורה שנמשך מהאור הגנוו, שהמנורה האירה את אור האלקותם בלבותיהם של ישראל, וכל יהודי באשר הוא שם היה מקבל שפע אוור אלקתו ית' הנמשך מן המנורה. והיות שארור המנורה הוא האור הגנוו הנעלם, ע"כ ציריכם לשמן זית וך להעלות נר תמיד, המרמו על הכה הנעלם של השמן ביתו, ועוד'ו הוא האור הגנוו המאיר במנורה.

ועד'ו מצינו בתהו"ק, דאייא במדרש תנומה (פרק נח) שהוא האור הגנוו לעמלי תורה שבבעל פה שעמלה קשה מאד, ואלו העמלי תורה מוסרים נפשם למגידי על התורה, שנדרדין שינה מעיניהם ומונולין עצמן עלייה, ולכך זוכים הם שמתגללה בפניהם האור הגנוו, ומתקיים בהם מאה"כ העם הוחליכם בחשך ראו אוור גדול, כמבואר שם שהם נקלאים העם ההוחליכם בחשך, שימושיכם כל ענייניהם הגשמיים וכמוסרים עצם לגמרי, ע"כ מתגללה להם האור הפנימי א/or אלקתו ית'. שהוא כאמור ע"כ שתורה ממשתת כתו של אדם ומשברת כח החומר, וכאשר מתבאלים מסכי החומר מתגללה האור הגנוו הנעלם ביהודי, זוכים לראות באור אלקתו ית'.

4

מתגללה בפניהם האור הנעלם אוור אלקתו ית'. וזה ענן מהא"כ זית רענן יפה פרי תארא ה' שמן, אשר נמשל ישראלי ווקא לוזת, טמה ית טמן בו כה נעלם כת האור, ורק ע"י שכותשים אותו הוא מקולחה ומPAIR, אך ישראל נמצא בהם כת האור בהעלם, וע"י שכותשים את החומר מאיר יהודי באור אלקתו ית'. והנה אוחז'ל (רכבות ז). טוביה מרודות אחת בלבו של אדם יותר ממאה מליקות, עניין הכחישה אצל יהודיו לאו ווקא ע"י מכות ויסירין ח'ז', ש כדי לשבור את החומר שטא המסך המכידל בין יהודו להקב"ה המשיך עניינו מראות באורו ית'/ טובה לויה מרודות אחת בלבו יותר ממאה מליקות, שע"י שembrat את לבבו לפני הש"ת, מתגללה בו כה האור הנעלם בקרבו.

והנה כת האור הנעלם הזה נמשך מהאור הגנוו שישניס בתחילת הבריאת, כמאה"כ ואחד א' יהי אור ויהי אור, וגנוו הקב"ה לעתיד לבא. כמשאחו"ל (בר' יא,ב) שהסתכל הקב"ה באנשי דור המבול ובאנשי דור הפלגה שעמישון מוקלליין עדג וונגזה ע"ז והתקינה לצדיקים לעתיד לבא, אוור זה איןנו אוור גשמי, אלא אוור אלקתו ית' שתאיר את הכריאת, והוא השאיר שיתגללה ויירד בעת תילוקן הגמור כאשר יקיים ומלאה הארץ דעתה את ה', שארור האלקות יאיר את העולם שלאחר התקיון, כמ"ד (ישעה ס) לא

במדרש (רביה ל,א), ואתה תצאו תה"ד (ירימה יא) זית רענן יפה פרי תארא ה' שמן, וכי לא נקרו ישראלי אלא ביתה הוה בלבד, והלא בכל מני אילות נאים ומשובחים נקרו ישראלי, בגין ותנאה כו', אלא מה הייתה הוה עד שהוא באילנו מגרגין אותו, ואח"כ מוריין אותו מן היה ונחבט, ומשוחטין אותו מעליין אותו לנגת ונונתין אותו במשחון, ואח"כ טוחנן אותו ואח"כ מkipfin אותו בתבלים ומביים אבנים, ואח"כ גונתים את שמן, בר' ישראל באין אומות העולם וחוטאין אותם בקורסין וכו' ואח"כ עושים תשובה והקב"ה עונה להם וכו'.

ב' העניין המיחוד של שמן זית שעיל שמנו נקרו ישראלי, דהנה זית הוא הפרי הייחודי שלםבד עצם מציאות הפרי יש בו כת נעלם, שאחר שכותשים וחוטטים אותו, ככל סדר מלאת הזית שמונה המדרש, מתגללה בו צח חדש כת האור המאיר העוזר בתוכו, שבכו להעלות נר עד שתאה שלהבת עולה מלאיה. עניין זה אינו בשום פרי אחר, שאף דיש ע' משנתנים למפעליותא ע"י כתישה וסתימתה, אך מה שאזכור בהם גם הוא עניין מכך, משא"כ בית שער' כתישתו נהיה דבר חדש ומציאות חדשה, כת המאור. זה שנמשלו ישראל לוזת, כי גם ביהודי ישנו אוור גזול, חלק א' ממועל הפטמון בקרבו, אך הוא כה געלם המוסתר ע"י החומר המשיך עניינו מראות את א/or האלקות, וכאשר שembrat את החומר ומכתחו

וע"פ האמור שארור האלקות שברא הקב"ה ביט הרראשון לא ניטל לגמרי אלא שנמצא בהעלם, ומתגללה ע"י מוקרי האור הגנוו, י"ל עניין מהיית עמלק כדכ' כי יד על כס י' מלחמה לה' בעמלק מרד דר, שאין השם שלם ואין הכסא שלם עד שימתה ורעו של עמלק. כי זה לעומת זה עשה א', וכן שיש בכיריה כת האור הנעלם אוור האלקות הגנוו שאדם צופה בו מוסף העולם ועד סופו, כמ"כ יש את כת החומר הנעלם, שוויה קליפת עמלק, כת הרע ע"ה הטמן בבריאת. ואין השם שלם ואין הכסא שלם עד שימתה ורעו של עמלק, כי א/or האלקות יתגללה רק בעת תילוקן הגמור, شاملיה הארץ דעה את ה', בבייאת המשיח, וכל עוד קליפת עמלק שלולט בעילם הר'ז מעכיב את התקין וגמורו, שכיל ומן שכח הרע עדין שולט אין האור יכול להתגלות, וכמאה"כ סור מרע ועשה טוב. וענין זה שיר' גם לכל יהודי, כמו שבכללות ישראל כל ומן קליפת הבושה שיש לו היא הפותחת בפניהם השער להכנם לש'ק.

מתגללה האור הגנוו, וא/or אלקתו ית' מאיר בז' אמנים החומר הוא מסך המכידל بعد יהודי המונע ממנה לדאות באורו ית', ולכן צריך שייה מות בע"ש, שקדום השבת זיכר את החומר, וע"ז יכול להכנס לש'ק ולהתגישי את האור המתגללה בה. ועד' י' יתבאר לשון חול' (שבת י') שאמור הקב"ה למשה מתנה טوبة יש לי בבית גנווי ושכנת שמה, בית גנווי עניין אוור האלקות הגנוו, וממתנה טובה יש לי בבית גנווי שבש'ק מאיר האור מבית גנווי, אוור הגנוו. וזה גם עניין דברי הוויה"ק הופיע בש'ת ותשכח שב'ת, שכשר יהודי רוצה להכנס לש'ק, ולכדו בקרבו מגודל הבושה על שפל מציבו, וכמאח"ל עם הארץ אימת שבת עליון, וההש��ע בארציות אימת שבת עליון עליון, איך יכנס לש'ק. התשוכה להו היא הופיע בש'ת ותשכח שבת, כי טובה מרודות אחת בלבו של אדם יותר ממאה מליקות להבקיע מסכי החומר, ועצם הבושה שיש לו היא הפותחת בפניהם השער להכנם לש'ק.

ועד'ו הוא בש'ק, דכתיב ויברך א' את ים השבעי ויקרכו במאור פניו של אדם, וקדשו באור פניו של אדם, לא דומה אוור פניו של אדם כל מות השבת כמו שהוא דומה בשבת. והיינו שבש'ק מתגללה האור הגנוו, ומתקן זה הוא מאור פניו של אדם בש'ק, שהואר הנעלם בקרבו מתגללה וכוכבה להארת פנים. וגם בש'ק הדרך לגילוי האור הוא ע"י כתישות החומר, כמאמר הבבש"ט הק' ז"ע אהא י' דאחו"ל (כתובות קג): מות בע"ש סימן יפה לו, והקשה מה באו חול' ללמדנו בזה, וכי ביד האור לבחר אמתי למות. ופירות דמת בע"ש היינו שכשר יהודי וזכה להכנס לקדושת השבת עליון להמית את כל ענין-הghostים ולליקם מודיעו, ולרכא את כת החומר שיהיה בכת' מות, וזה סימן יפה לו להכנס לש'ק. וענינו כאמור, כי בש'ק

ה, וכלusion ורמ"א בראש ש"ע בשם המו"ג, כשים השם אל לנו שהמלך והמלך הקב"ה אשר מלא כל הארץ בבודו עמדו עליו וראה במעשי מיר גיעז אליו היראה. והיינו שההתחלת צירכה להיות במדת היראה, לפרש מותאותיו, ואח"כ יוצר לו את העבדה במדת האהבה והתשואה להעלotta להש"ת, ושלמות העבודה היא ע"י' ב' המודות אהבה ויראה, כמהו"ל אגבי ולא יהיה לך בריבור אחר נאמרו, שהשלמות היא ע"י' שנין ייחדי, ואו הוא בח"י שמן זית זך בל' שמרם. וזה מה שאמר הקב"ה למשה שהעצה ליהודי כדי שאור המנורה יוכל להאריך בו היא ויקחו אלקיך, למכת' ברעת והשכלויות, שמן זית זך הינו מdat שמבר"ק, שיקבל ע"מ מכאן ולהבא לתיקן מדה זו, במילוג אהבה ויראה שהיהה בבח"י שמן זית זך בלי' שמרם, או יוכל להאריך בו או רחמנורתה, וזה עיקר התחלת התקון, הקבלה מכאן ולהבא, שמקבל ע"י' מעתה להיות שמן זית זך בלי' שמרם.

וכגnder תיקון העבר אמר כתית למאור, יהודוי מסתובב שבור בקרבו לשברי שברים אך זה העבר נגד רצון ר' במחשכה דברו ומעשה. ותיקון העבר הוא קשות' מאריך דבריו הווע"ק הנז' שאין תשובה מועלה לה רך תשובה סגיאת. והנה עניין תשובה סגיאת הוא שיחודי ביטול את עצמו לזרמי להש"ת, אך אני וכל אשר לי וכל כוחותי, כולם בטלים באין ואפס להש"ת. וזהו פ"י כתית למאור, שיכתת עצמו ובטל ישותו להש"ת. כל הפגמים נובעים מוחמת ד"ז דישות', שהאדם הוא יש ומוציאות לעצמו וכדי לפסק תאות' ישותו מכחש תמיד למלאות תאווותיו, רק תיקון להו הוא ע"י כתית למאור, ביטול הרשות שיחודי ירוגיש את עצמו שאינו כלום וכל מציאותו בטלה Cain ואפס לחש"ת. וכמאמיר ממן אדמור"ז בב"א ז"ע על מד"א בווה"ק (שאומרים קודם התקיעות) שהתקיגור אומר פלוני עבד רק פלוני עבר על רק, שכל וה רק כאשר יש "פלוני", אבל כאשר יהודים מכתל את עצמו לנמרין כאן ואפס שאינו כלום או כבר אין כאן פלוני, שאינו ישות לעצמו לא שייך עליו קטרוג שעבד רק ועבד על רק, שהרי הוא בטל ומכחט להש"ת. וזהו עניין פרשת המנורה שהורה הקב"ה למשת את הדרך באורו ית', ע"י' ב' עניינים אלו, ויקחו אלקיך, שיחד עם מdat הדעת יקחו שמן זית זך, לתיקן מכאן ולהבא, וכתחית לתקן העבר. لكن כתיב מקודם שמן זית זך ואח"כ כתית למאור, כי ראשית התקון היא אלhabca, ורק אח"כ לתיקן העבר ע"י' כתית למאור, שבטל כל מציאותו Cain ואפס להש"ת עד שאינו כלום עבנין עצמו, ש"י' זה מתקן את העבר.

זהו מרכומו במד"א שמהם בכנני שלם באור פניך תבהיקם, אם יהודים מתקן את התקון בשלמות, אז באור פניך תבהיקם, אור המנורה מאיר בו ויהי אור בנסמותו. כמו שרוואס שיחודי אשר הוא נקי וטהור והירחו תמיד שם ומושר ומרוץ בהגהות הבורא, כי באור פניך תבהיקם. וזהו עניין תיקוני השובכ"ס, יהודוי מתינו על כל חלק מתקני התקון האלו בכדי להגיא לבאור פניך תבהיקם. ועל זאת יתפצל כל חסיד אלקיך לעת מצוא, דאייא שעיקר תיקוני השובכ"ס הם בשנה מעוברת שבה יש שובכ"ס ת"ה, ולעת מצוא מהתקופה החק' הוא יתפצל כל חסיד אלקיך שיכה להיטהר ולהתפרק, ואו יקיים בו שמהם בכנני שלם באור פניך תבהיקם.

8
בחתום סופר מקשה באוומו שמן זית זך ואח"כ כתית, הרי לפי סדר הפעולות הכתית קודם לשמן זית זך שיוצא אח"כ. וכן צ"ב משאחו"ל כתית למאור ולא כתית למנהות, מה המשמעות בוה שמאור ציריך יותר כתית. וכטורת אכלה איתא אמר ממן בר' מקוברין ויעש על מאחוז"ל זה, ותכלית הכתית שיחודי כותת עצמו ומשבר לבנו לפני הש"ת על מזבו הירוח, ציריך שיהיה למאור, שיתחיל להאריך מתוך השבירה, ולא למנהות, שלא ייכא מותך שברון ז' לבו לעצבות ורפין זדים.

הענין דנהה אור המנורה ממנה יצאה אורה להאריך לכל ישראל. שיש אשר יהודים שבור בקרבו בהיותו הולך חשבים ואין נוגה לו, שהוא מרוגש את עצמו ורחוק מהש"ת, שאו אף אם הוא עוסק בתורה ועכודה תמיד לא טוב לו על הכל כי הוא מרוגש מנוקך מהש"ת. וכל ימי עני דעים אפילו שבתות וימים טובים שוגם בהם לבו אינו מתעורר ומרוגש את עצמו רחוק מהש"ת. וכגnder זה היה אור המנורה שהאר נשמות ולכבות בני ישראל ז' שיוודי ישוב להרגיש קרבתו ית' ויקרים בו ואני קרבת אלקים לי טוב. אמונם נקל את אור המנורה ציריך הכנה כי כאשר יהודוי נפל בפוגמים יהודים, מתחווה מסkn המבדיל בין יהודוי להש"ת, ומוטך בך הוא שורי בעקבות כדיוע שזה נגרר מהפוגמים, וכל העצות שהוא עושה להו אין מועילות לו, כי נשפטו של יהודוי היא חלק א' ממעל והשמה מריגשה שהוא רחוק מהש"ת. וכך כרי שיכול להאריך בו או רחמנורתה ציריך ראשית לתקן את הפוגמים. ובוה"ק אינה שיקשה מאר לתקן פוגמים אלו ואין מועיל לה תשובה כי אם תשובה סגיאת. וע"ז נאמרה בפרש הדרכ' לה.

5
זה אומרו ויקחו אלקיך שמן זית זך, מרכומו למדת יסוד, כמאמיר ממן אדמור"ז בב"א ז"ע וכן כתית בעוד ספה"ק, שמן זית זך הר"ת בגמ' שם הק' שידי אמר לעולמו ד', שהוא השם הק' של שמבר"ק. וזאת אמר הקב"ה למשה ויקחו אלקיך, שמשה רבינו והוא מdat הדעת בראיתא בספה"ק, שהוא היה הדעת של כל ישראל, דמכתה וה יהודים מגע למזרת הדעת נוכח הוא לראות את האפסיות של כל עניין עזה'ז ותאותיו, כמ' בימי לי נהרא ז' ותחפי לכון בהתא. אך בזה לבך לא ד', כמו שאמיר ממן ביסה"ע ז"ע שרע אי אפשר לעקור בשכלויות בלבד, אלא ויקחו אלקיך שמן זית זך, שיתיר עם מדרתו של משה מdat הדעת יקחו גם שמן זית זך והרומו למדת שמבר"ק, שאמיר לעולמו ד', שה יהודים יקבל על עצמו מכאן ולהבא לפרש מכל העניינים הפוגמים אותן. וכמרומו במאה"כ (שמות יג) ויקח משה את עצמות יוסף עמו, והואו המדה של יוסף שעמו גם את עצמות יוסף, והואו המדה של יוסף שעמו גם את היזח"ר ביגעה.

6
ועניין שמן זית זך דפירש"י זך בלי' שמרם, הנהו והתקון ציריך להיות בנות אורה, שהפוגם הוא במדת אהבה שנפלה ותגשםתו, ולתקנה ציריך להעלות את מdat אהבה והתשואה להש"ת. אכן אמרו צדיקים שאם יהודים עובד במדת אהבה לחוד עlol הוא ליפל באחבות פסולות. וכמרומו בז' בלי' שמרם, במדת אהבה הלאו בובל להיות עם שמרם וופול הנופל ממנו. וכן ציריך להתחיל במודת היראה, כמאמיר ממן אדמור"ז בב"א ז"ע עה' פ'asha יראת ה' היא תenthal של השעה לתאות אלו היא רק יראת

מערב עד בוקר

3. כ"ה ק' א' אגנזה גראן גאנזיה

18

התורה שירגישי כי המלך הגדול הקב"ה עומד עליו ורואה בממשיו. ובכאמור מրן אדמור"ר ב"א ז"ע עה"פ (תhalim צז) אשר לפני תכל ותלת סביב צריין האירו בראקי תכל ר'אתה ותכל הארץ, ר'ת בתורה"ה. בתקילה כתיב אשר לפני תכל, והוא כת האש שבתורה דהבלא מפיק הבלא, ואח"כ נאמר האIRO בראקי תכל ר'אתה ותכל הארץ כנגד כת האIRO שיש בתורה המאריה נשמה יהודית.

והנה שבת זכור כוללת את ב' העניים. שבת עניינה כמו"כ זכור את יום השבת לקדשו. הש"ק מכינסה אויר בישראל, במד"א השבת נעם הנשומות. הש"ק היא בכתי אל מול פניהם יairo שבעת הנרות, לשם שפניהם המנורה מאירה לכל שבעת הנרות, כך כל שבעת הימים מקבלים אורם מש"ק, וכמבואר לעיל שאפילו לאחר החורבן יש בש"ק אה בחיה אויר המנורה. וזה עניין זכור את יום השבח לקדשו, שהש"ק מכינסה קדושה בכל ישראל בעשו טוב. זכור את אשר עשה לך עמלק, עניינו סור מרע, שעמלק הוא שורש הקליפה והסת"א שריצה של להטיל בישראל טומאה והמהא. ובשבת זכור יש את ב' הנסוגות, זכור את יום השבת לקישו זכור את אשר עשה לך עמלק, שנכללו בו סור מרע ועשה טוב, שזו שלמות העבודה. עניינו הקראייה בפרש נר, זכור בשבת שלפני פורים, כי למחית עמלק אפשר רק בצירוף זה השבת, כמרומו בפסוק והיה בהנition ה' אלקיים לך מכל איביך מסביב תמהה את זכר עמלק, דאיתא בספה"ק שוחיה בהנition מרומו על שבת שהוא יום המנוחה שבו תמהה את זכר עמלק.

וממשמעות זכר עמלק, שעמלק הוא מקר הרע של העולם והראש לכל דבר רע, ויש בו את חלק הרע המוחלט, עבירות ואיסורים, וגם חי"י זכר עמלק, עניינים שאין איסורים אבל הם בניגוד לדרכון ה', וע"ז נאמר תמהה את זכר עמלק, ואיתא בספה"ק בפי זכור את אשר עשה לך עמלק, ראה והתבונן מה שעשה לך עמלק, שהשפיל אתך לדיטיא ההתחזונה, שיש עניינים כאלו שביעין האדם עצמן הם מאסדים ובזויים. ולמחות את חי"ז זכר עמלק ניתן רק בצירוף עם כה השבת, וככאמור הק מקוברין ז"ע עה"פ ושמרתם את השבת כי קדוש בראיכם זכר עמלק, ובשבשת גם ענייני لكم קדושם בראשית חכמה שהשבת היא מעין הקדושה מנוגנו בITUDE קדושה יהודית. וכך כדי להגיא לתמהה או זכר עמלק בשלימות צרייך הצבאות ב' הענייני זכור את יום השבת לקדשו זכור את אשר עשה לך עמלק באחד. וזה והיה בהנition ה' אלקיים לנו עשי"ז ב' התחות יתרדי כת השבת זכור את אשר עשה לך עמלק, תמהה את זכר עמלק.

שאינו רואה שהקב"ה רואה, שחשכו עיניו מראות את המלך הגדול העומד עליו, או תרמש בו כל חיתו יער, כל כחות החשך שליטים עליו. וכמאתו"ל אין אדם עובר עבירה אלא אם כן ננכשת בו רוח שנות, וכן רוח של חשכות. ואך תורה המשם, כאשר מאיר האויר ליודוי, יספונ כל כחות היזה"ר ואין להם כל שליטה עליו. וככאמור מרן אדמור"ר ב"א ז"ע, בימי תלייה עליו. ואח"כ נאמר בדור מערב מאיר האויר ליודוי ותחפי לכון בתאתה, כאשר יספונ כל כחות החשך.

6. וכמד"א על שבת שכל שולטני רוגזין ומארדי דידנא כollow ערקין ואתעברו מינה, כי מפני האויר של ש"ק שהוא בכתי אויר המנורה בורחים ומסתלקים כל כחות החשך. ובכתי מאה"כ והארץ הייתה תהוו וכו' וחוך ויאמר אלקים יהי אויר ויהי אויר. וזה גם הדרך להתקדש בקדושה יתירה, שכן אשר יש לו הבהירות שהמלך גדול עליו ורואה בממשיו, מתנווה בכל ענייני בטוב ענייני ה'. והרי שאיר המנורה השפיע וכן בסור מרע ע"ז כל כחות החשך בורחים מפניו, ובעשה טוב מעטס האויר המאייר 7. ליהודי באורו ית', וזה היהת התכלית של אויר המנורה אשר האירה לכל ישראל באור האקלות המסליק כל מחשלים.

וע"פ האמור י"ל העניין שהו נוטלים ממש מזבח החיצון בשבל הוליל את אויר המנורה. כי בראשית עקרות הרע היא בכח האש המורם באש המזבח, כאמור שא' אפשר לעקוף את הרע בשבלות ובשבונות שללים כי אם באש אוכלה, ורק אה"ב היו מדליקים ממש את אויר המנורה שענינו כת האויר להאר ליהודי ולהתקדש בו, ונמצא שכח האש של 8. המזבח וכח האויר של המנורה משלימים זה את זה.

והנה כשם שבזבחת החיצון היו מקרים שני תמידים בבוקר ובין העברים, וככדייאו שתמיד של שחר מכפר על עבירות של יום, כך גם בזבחת העברים מכפר על עבירות של לילה ותמיד של בין הקטורת היו מקטרים בבוקר ובין העברים, ועניינו ע"פ המבואר להלן בעניין ב' המזבחות, שמזבח החיצון הוא לנוגן הגזע ועבירות ממש, ומזבח הפנימי כיפר והשפיע קדושה בענייני קדש עצמן במותר לך, שאנמנם אינם הטא אבל אין והדרות ה' שכביבול 9. הקב"ה אינו מרוצה מהו וא"ז הייטב עניini ה'. וזה שנאמר בו קדש קדושים הוא לה', לקדש את ישראל בבוקר וכעכבר שייחו כל מעשיהם כרצון ה', שacky דברים המוזרים יעשו רק באופן שיטוב ענייני. ובכל הקדשות של הלילה עד הבוקר. וגם נכל בזבחת טוב, עניין התחלהות של קדושה המאריה ליודוי בכל עניינו, כאשר הקב"ה עוזר להיהו ומאריך נשמו באש של קדושה מאיר לו אויר בכל פנות ומחנות.

וכמ"כ המנורה שענינה להאר לכל ישראל באור אלקותו ית', כמו שהארה מארה בעשה טוב ס' בקיום המצוות ועכבות ה' שהיינו מותך או, כך האירה מארה בדור מרע שיוורי יוגיש שומך הגדול הקב"ה עומד עליו ורואה במעשיו ואו ישרם מעשות כל רע. ע"ד שביברנו מאה"כ תשת חסר יהלי לילה בו תרמש כל חיתו יער וגוי תורה המשם יספונ, כאשר אצל יהודיו הוא בכתי תשת חסר,

וזאת תזהה את בני ישראל וגוי להעלות נר תמיד וגוי יער אוטו אהרן ובכני מערב עד בקר. וכן מצינו לבני אש המזבח וכ ditch (ויקרא ז) היא העולה על מזבחה על המזבח כל הלילה עד הבוקר ואש המזבח תזוק בז. ויל הענן שנתייחדו אש המערבה ואור המנורה, דבז' שבעבודת הקרבנות היא ביום בלבד, כדילפין מהל' ביום צוותה, ביום ולא בלילה, הרי ב' עניות אלו נאמר בדור מערב עד בוקר. ובגמ' (יום מה:) אמרו, שאת האש שנאמר אש תמיד תזוק על המזבח, אש תמיד שאמור שאמור ריש ליה אש המנורה שנאמר בה להעלות שאמורתי לך, הינו אש המנורה שנאמר בה להעלות נר תמיד, לא תהא אלא בראשו של מזבח החיצון. ויל' הקשר והשיקות של אויר המנורה להשဖיע אורה וקדושה בכל ישראל בכל הענים,

ועניין המזבח והמנורה שיכבים ממיד מערב בז' דהינו בגדי החשכות, המזבח בסור מרע והמנורה בעשה טוב, וביחידם של ליטיות. והנהليل 10. הוא עת שלטן החומר, כדאיתא בספה"ק שעיקר הטעבויות היזה"ר היא בלילה שא מתגבר החומר על הצורה, ומטעורדים כל מיני תאות וצריטים אפלים, וכן גודר זה היהת אש המזבח, היא תזוק על המזבח היא בכתי הכלא מפיק הבלא, היא העולה על מזבחה על המזבח כל ולילה עד הבוקר, אש המזבח הבעריה בישראל אש של קדושה שהיהת מכלה את האש של טומאה. ובעשה טוב היהת המנורה, להאר את זמני החשכות אצל יהודוי, עת فهو ואוטומים ומוגשים את עצמו וחוק משה"ת. 11. כנגד זה האיר אויר המנורה נשומות ישראל מערב עד בוקר, אפליו בז' חסובות. וב' עניות אלו כהום מועל כנגד החסובות בסור מרע ובעשה טוב, ע"ז אויר המנורה ואש הקדש של המזבח, וע"ז מצוותם בלילה, להשפיע לשראל את כת האש והאויר דיקודשה מערב עד בוקר. ושלמות העבורה היא ע"ז שניהם יהודוי, בסור מרע ועשה טוב, משא"כ אם יהודוי נשמר רק בסור מרע או עוסק רק בעשה טוב הר' ז' חסר שלמת.

ובכל אחד מהם בפנ"ע ישנים כחינות סור מרע ועשה טוב. עניין אש המזבח השורפת אש התאות בסור מרע, והוא ככאמור מרן בעל יהה ע"ז שרע א"א לעקו בצלות רע ע"ז עבודה ויגעה. ע"ז אש התלאות של תורא עבודה ניצול יהודוי מכל התאות של הלילה עד הבוקר. וגם נכל בזבחת טוב, עניין התחלהות של קדושה המאריה ליודוי בכל עניינו, כאשר הקב"ה עוזר להיהו ומאריך נשמו באש של קדושה מאיר לו אויר בכל פנות ומחנות.

וכמ"כ המנורה שענינה להאר לכל ישראל באור אלקותו ית', כמו שהארה מארה בעשה טוב ס' בקיום המצוות ועכבות ה' שהיינו מותך או, כך האירה מארה בדור מרע שיוורי יוגיש שומך הגדול הקב"ה עומד עליו ורואה במעשיו ואו ישרם מעשות כל רע. ע"ד שביברנו מאה"כ תשת חסר יהלי לילה בו תרמש כל חיתו יער וגוי תורה המשם יספונ, כאשר אצל יהודיו הוא בכתי תשת חסר,